

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Hoe Puck de dieren bedankte

Ah! Wat was het knus in de schuur die koude novembernacht! Boer Geertsen sloot alle deuren alsof het winterweer was, en ging toen blij weg bij de gedachte dat de dieren warm en comfortabel waren voor de nacht. Nauwelijks was het geluid van zijn voetstappen weggestorven of een koe hief haar hoofd op en liet een zwak geloei horen. "Nieuws!" zei ze, "Ik heb nieuws! Er is me vandaag iets moois overkomen. Het was net voordat ik vanmorgen het veld in werd gestuurd. Kleine Puck kwam naar me toe rennen en begon mijn voorhoofd te strelen. 'Jij goede oude koe!' zei ze, "Ik had wat melk te drinken bij het ontbijt en ik weet wie het me gaf, dus ik ben gekomen om je te bedanken. Moeder vertelde me vanmorgen dat het Thanksgiving-dag is" en toen gaf het lieve kind mij een appel en lachte toen ze hoorde hoe ik de appel krakend op at. Ik ben zo blij dat mijn melk goed en rijk is. En ze bedankte me voor boter en room en ook voor haar papa's kaas, het dankbare kind!"

"Dat zeg je goed. Buurvrouw Koe; een dankbaar kind is ze," zei het boerderijpaard. "Ik was in de stal net voordat ze me inspanden om het gezin mee uit te nemen, en kleine Puck kwam ook naar me toe; en ze bedankte me voor alle ritjes die ze op mijn rug en in de hooikar had gemaakt, en voor het slepen van de ploeg en voor het brengen van het meel van de molen. En toen

strekte ze haar hand uit en gaf me een grote mond vol hooi. Ik zeg je, ik zal op mijn mooist draven de volgende keer dat ik haar in de hooikar heb!"

Bob hinnikte tevreden terwijl hij dit zei, en toen klonk er een geluid uit de schapenstal. De schapenschuur grensde aan de

grotere schuur en bij de tussendeur stond een zachtaardig schaap, dat op haar eigen manier begon te praten. "Dus kleine Puck is ook naar jou toe gegaan? Ik kan je vertellen dat ik verrast was toen ze mij en de rest van de kudde vanmorgen een extra schaal met zout bracht. 'Dank je, beste Schaap,' zei ze. 'We hebben op de kleuterschool over je gepraat en ik weet dat onze truien van jouw wol zijn gemaakt, en mijn nieuwe wanten, en mijn flanellen onderrok, en mijn winterjas en -jurk, en Jackie's kleren, en de dekens - en o, zoveel dingen! Wat zou je er grappig uitzien als je ze allemaal op je rug had!' Toen voelde ze aan mijn wol en klopte me met haar zachte handje. Ik hoop dat mijn vacht dit jaar een goede dikke zal zijn, en wat zou ik graag willen dat de wol gebruikt zal worden voor kleine Puck!" "Nou nou!" zei de Koe, "het kind heeft er echt een Thanksgiving-dag van gemaakt; want behalve mij, Bob, en jou, mevrouw Wollie, te bedanken, hoorde ik de kippen vandaag zeggen dat ze handenvol mais aan ze gaf en 'dankjewel' zei voor de eieren die ze haar hadden gegeven. Ze vertelde hen dat ze de eieren als ontbijt had gebruikt en dat haar moeder er ook cake

mee had gemaakt. Ik vraag me af wat haar in het hoofd heeft gebracht om ons allemaal te komen bedanken." "Het was haar lieve hartje dat het in haar hoofd heeft gestopt," zei Bob wijselijk, "en ik denk dat ik de reden weet waarom ze vandaag kwam, want terwijl ik over de weg draafde, hoorde ik de familie veel praten over vandaag. Het is Thanksgiving dag. En toen Puck's opa haar vroeg of ze wist waarom Thanksgiving dag gehouden werd, zei ze: "O ja! Het is de dag om 'dankjewel' te zeggen voor alles, en daarom haastte ik me naar de schuur vanmorgen."

"En tegen wie zei je 'dankjewel' daar," vroeg haar opa. "Wel, tegen alle dieren" antwoordde Puck, "tegen Bob en Koe, en de schapen en de kippen."

"Heel goed," zei opa, "heel goed inderdaad. Ik ben blij dat je hebt gedacht aan de aardige, nuttige wezens van wie we zoveel dingen krijgen voor ons plezier en comfort." Terwijl Bob herhaalde wat Puck's opa had gezegd, slaakte mevrouw Wollie een kreet van verrukking en slaakte Koe een zucht van diepe voldoening. Vriendelijke, dankbare woorden zijn aangenaam voor elk oor. Het was nu bedtijd en de dieren begonnen zich klaar te maken voor hun nachtrust. Mevrouw Wollie ging terug naar haar wollige metgezellen in de schapenstal; Koe ging rustig liggen in haar stal; en Bob, na een paar keer gestampt en getrapt te hebben, boog zijn lange benen onder zich en ging op zijn verse strobed liggen. Maar voordat ze gingen slapen, spraken ze nog eens over hoe blij die lieve kleine Puck hen had gemaakt met haar dank en haar cadeautjes.